

Barcelona, 8 de març del 1949

Estimats fills: La vostra carta del 23 del mes passat, va arribar amb una mesanellona substituïda l'endemà el 26 del esmentat mes. No la he contestada abans esperant poder fer-ho donant-vos notícia concrets de l'amic Carles Salas, al qual fins abans d'ahir no m'era possible entrar en contacte, puix que per motiu de la ocupació amb que es quanqua la vida es troba quasi tot l'any de viatge. M'apresso a dir-vos que dels encaraaments que circulen ací a prop d'ell no hi ha res de cert. No pensa, per ara, exiliar-se de nou, ni viure molèstament amb la seva esposa, — per altra banda molt simpàtica, encara que aquesta no sigui una qualitat segura per la seva actitud —. El primer encaraament del retorn després de l'adaptació a un medi ben diferent del que va deixar — i al que no volem en la ben sentit adaptats, a força de desenvolupament, d'afany i de necessitats indefugibles, a les quals calquei per front, abans de tot. Ara ja, adaptats —, no parlem de tot. Ara ja, adaptats —, no dels seus nervis, menutellat de trobar-se entre els seus i a casa seva, a Catalunya, no pensa en res més que en servir-la i en servir als seus. És nomínicament la seva vida, en absolut, satisfactoria. Ni el pla el treball que l'ocupa, ni el treball el rendiment necessari, així no es ni culpe de la crisi econòmica que travessen, d'una magnitud impressionant. En veure pregar amb tant interès que desmentis tals encaraaments i en veure prometre que ho farà ell, probablement, en una propera arribada, en la que t'diria, també, les causes d'haber tardat tant a escriure-t. De parlar va vendre nota de l'encàrrec que...

que em fa la Rosa, i encara que no hem relati-
nou, s'entrevistari amb les seves amigues Ma-
ria i Ferrer Ainaudi, i ja us explicaré el resultat
de la seva entrevista.

M'ha avaraninat una sincera emoció i
no menys alegria, l'aferriment que m'heu fet d'a-
padri nou a la memòria, la qual veig em ja la-
tejada de fa dies. Naturalment, accepto. És
un dret que m'hauria dolgut perdre. N'heu
perdut tants, però, que potser ni m'hauria ado-
nat que era un dret. Avaranats a saber per la
pèrdua de tantes il·lusions; renunciat a la in-
potència a que m'heu lligat a una situació tant
avarada i, més que tot, encara, condemnats a
m'heu reparat d'ésser tant estimats, no us que-
du ni emma de pensar en drets en quals en-
core no ems heu estat vedats. Accepto, doncs,
i heu content. Espero, doncs, ~~en~~ els detalls que
m'aferrin i que m'heu ni valien un medi
requer per a trametre-li la medalla, o he per a
transferrir-vos els diners per a que en nom meu hi
compleu revoltes. Només demano - ni això es
parrill - que ni la vostra voluntat es que es
d'opini glòria, siguin els altres dos nous que se
li unhorin Ferrer i Rosa. Quedo expectant
de les vostres notícies, que ni es regularitzen
les comunicacions entre Espanya i Mèxic, per
mitjà d'"aerovia - fues" poden ésser molt
ràpides.

No feu cap emment de la carta que he
m'heu adreçat. La heu repartida amb un-
paciència, ja que sab que seria una carta tan-
he per ella sola, sense marge a les espanyols po-
litiqnes militaries, que tant l'entenen.

Faré per veure als senyors Sans, per a començar. En hi ha la infermeria que m'ha fet alguns embolats. Fa et diré la infermeria que en troqui i ni s'interessin per alguna dada més.

Jo t' voldria demanar que m' transmetris, de tant en tant, alguna revista nord o sud americana, de la qual en pugui treure orientació per a la creació de plaques per a calendaris o bé per a cartells, retrallats o anuncis d'altre mena. Per carren ordinari... i encara que ni quin de resposta me. En trametes, fa molt temps, un anunci de l' "Enquire" que ha ^{estat} una font d'inspiració per a en Joan. El seu enquire ^{ha} recollit en verticel a alguns senyors, models precients i diris a la seva base, que han tingut un gran èxit. No et requereixis massa per a complaure m, però ni t' en avinent fer. Ho veure quare enganyant, t' ho estimaré. Miller dit: t' ho estimaren en meu col. laboradors.

La meua projectada visita a Mèxic, ^{ja} no es tant fàcil com semblava. El pretext ha d' ésser, naturalment, el negoci i per bé que no he refusat del tot el propòsit, en pos- n'hi hauria de poder-lo dur a terme o'apomen, a causa de la crisi econòmica que patim. No veu que pugui ésser diu d'aquest any. No en lògic comentar afans expansionistes, quan non tant ^{és} el que patim per a sortir del pas en fer càrrec les màquines, per bé que el mer- cat interior - i per les moltes causes - es tro- ba retret com jo mai havia concegut. Si mi- lloraven les circumstàncies; si pler i veure fer- ca que no ens veiem privats d'energia eléc- trica i ni cambien altres coses tant importants

no són les que em fan explicar que
 no m'agrada llarg podem parlar del vostre
 fet abans del meu projectat viatge, tant millor el
 meu optimisme no arriba a tant, però, i així veu que
 apudant deu, l'any que ve podre veure a abracem
 tant al bo riques, per a fer punts el retorn!

De la vida del món i de la praxia de guerra
 que sembla que ha predominat, aquí en terra i
 referències interpretament parcials. Fins i tot del que
 fan, del que diuen i del que passen els homes de la nit
 ió - grans, mitjans o petits - en terra ió ió ió
 m'imagino desfigurada. No false ni verídica, però n
 abans quedada; se us en donen les partides amb
 exageració, passant per damunt dels reflexos o petits re-
 flexos com si no existissin. Amb tot, respiren el nervi
 osisme, encara que no se pli quassa i l'essència o incons-
 cient confiança, minsa no crea amb la proximitat d'una
 guerra, citant els que la prediquen. Ho fan encara
 per un limitat afany d'expressió política o la en-
 norra. Concretament: la moral, ha fet fallida, es-
 tant el camp. Ven incloues d'espèrits rebuts aquí
 i ara ho proclamen. Però minsa no els en fa cas
 al explicar que la situació té una fi no tant ve-
 que com sembla, per allò de que "no hi ha res que
 espantat que no pugui ésser combatut". És amb aquesta
 fe que no hem perdut la esperança en l'enderrota

La mare va estar molt contenta de la carta de la
 Dore. Jo, es clar, també. I la mare veu contenta la paraula
 iolment, parlant un al cor ja que - em diu! - sembla
 me jo, captant per temps comercials politics i literaris
 flixes una mica els afers intims. Ella, doncs, en
 una immediata o explicació a plest, deixant de fer ho
 que ha estat el curs de la present. Fa ve no el
 que em fa veure la mare sempre, una transmissió per des-

des d'ales i després tot non requirit, ni una
de més del compte.

Totes vegades que he escrit un nou full i que
fet i fet la mare renuncia a comprar-lo per a fer-ho en
carta a part, sense prioritats ni engranells, hi dedico
uns mots a aplecs literaris.

El grup d'"Arrel" sortí amb força dispartat l'edició
dona de l'importància amb el del laborer. La
veient el premi de novel·la "J. Martorell" s'adjudicà
per primera vegada el punt ^{entre altres} per Pons i Poye
la fermament part, adreçant ^{amb} Olvide i Marañón
Península. El premi ha correspost a una noia, a un
relia Campmany per la novel·la "Necessitem un noi".
En segon lloc ha quedat Primera part també d'una
noia. Celia Simó. Un èxit primerí obtingueren
vots Ramon Xirguera, Pere Mulet, i Simó Na-
varro i altres, menys coneguts. Una noia adreçant
la seva candidatura; el premi ha correspost a Celia Gu-
njal i el segon lloc a M. Anselm Campmany, a un vot de
diversos. Queda conegut el capítol. El restant adreçant
dos altres premis "Borrell-Parell", de 2000 pts al millor
llibre inèdit de poesia i premi "Xarxa Noques" de 2000 pts
al millor epígrama inèdit. Activitats silencioses però intenses,
sense claudicacions. Claros noms en terra fecunda. Els
de Bentura capitanen el premi Nadal i s'adjudiquen amb
una remissió tènue. Un any a un botifler un any
a un farraner. Heu un lleonès perfecte. Així hi ha tot
un grup respecte dels de dalt i dels de baix. Fan
mèrits en engranells de "ingressos" i "cadells", que no els ha
afegit ni més. Ara guallefem una noia, perquè una
noia guallefem regional que se la compra ha estat de noia
regional. I ella un premi que han assolit la responsabilitat
della de Arrel al caràcter. Per a un especialista en
una de Pons i la part Arrel; de la noia un part adreçant
della